

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till
landskapslag om främjande av gårdsbruk.

En totalrevidering av jorddispositionslagstiftningen har genomförts i riket genom lagen om gårdsbruksenheter (FFS 188/77) och vissa därtill anslutna lagar. Enligt motiveringen i regeringens proposition med förslag till den nya lagstiftningen kunde gällande jorddispositionslagstiftning, trots kompletteringar, ej längre uppfylla de krav, som under nuvarande förhållanden borde ställas på en lagstiftning rörande utvecklandet av lantbrukets struktur. Vad man särskilt pekade på var, att man tidigare genom att bilda lägenheter ville skapa nya arbetstillfällen inom lantbruket medan utvecklingen nu, på grund av lantbrukets allmänna mekanisering och den snabba utvecklingen av odlingstekniken, medfört en specialisering av produktionen, minskning av antalet brukningsenheter och en förstoring av dessa, samtidigt som den befolkning som erhåller sysselsättning inom gårdsbruket minskat.

De i riket konstaterade utvecklingstendenserna är även skönjbara i landskapet Åland, där en specialisering av produktionen har gynnsamma förutsättningar, och därför ytterligare bör främjas. För den skull är en revision av landskapets jorddispositionslagstiftning motiverad, varför landskapsstyrelsen föreslår vidtagande av erforderliga lagstiftningsåtgärder.

För beredningen av föreliggande lagförslag tillsatte landskapsstyrelsen år 1975 en kommitté, vilken verkat under ledning av tidigare lagberedningschefen Sune Carlsson. Kommittén avgav då den avslutade sitt uppdrag ett betänkande i ärendet (ÅUS1977:5). Detta betänkande, varöver kommunerna, Ålands producentförbund r.f. och Delegationen för Ålands lantmannagillen avgivit inbegärda yttranden, har legat till grund för framställningen. Avvikelserna i sak från betänkandet är relativt små. De redaktionella ändringarna är dock omfattande.

En ledstjärna i beredningsarbetet har varit att anpassa bestämmelserna i rikets lag till landskapets förhållanden. Därför har landskapsstyrelsen utelämnat bestämmelser vilka gäller förhållanden som saknar motsvarighet på Åland. Sålunda har t.ex. bestämmelserna i rikslagens 5 kap. om brukningsenhetsreglering helt utelämnats från landskapslagen, emedan behov av dylika regleringar ej föreligger i landskapet. Av samma orsak har ej heller föreslagits lag-

stiftning som skulle motsvara den i samband med stiftandet av gårdsbruksenhetslagen företagna ändringen av lagen om inlösen till staten av fastigheter som skola säljas på exekutiv auktion.

1 kap.

Allmänna stadganden.

Den allmänna målsättningen med lagen är att främja lantbrukets utveckling och förutsättningarna för bedrivande av gårdsbruk. Viktiga åtgärder för att uppnå detta mål är att förstora lägenheternas areal, att förbättra skiftesläggningen, att främja samarbetet mellan odlare och att förhindra splittring av brukningsenheterna.

Även person som endast delvis erhåller sin utkomst av gårdsbruk föreslås kunna dra nytta av i lagförslaget avsedda biståndsformer. Sålunda föreslås lagen omfatta även deltidsodlare, varmed i detta sammanhang avses sådan idkare av gårdsbruk, som för trygghet av sin familjs utkomst måste söka sig förvärvsinkomst utanför lägenheten.

Lagen är avsedd att gälla även trädgårdsodling, pälsdjursuppfödning och fiskodling, som bedrivs såsom självständiga näringar eller i anslutning till egentligt gårdsbruk. Däremot är avsikten ej att den skall tillämpas på turism och fiske i andra fall än då dessa näringar bedrivs i anslutning till egentligt gårdsbruk. Stöd för här avsedd binäring bör ges endast sådana gårdsbruk, som eljest ej är bärkraftiga och som äger naturliga förutsättningar för binäringens utövande.

Skärgårdsområdena föreslås på samma sätt som enligt landskapslagen om produktionsstöd (10/76) kunna erhålla vissa tilläggsförmåner. För vinnande av enhetlighet mellan sagda lag och den nu föreslagna lagen, föreslås att den i landskapslagen om produktionsstöd använda terminologin användes även i landskapslagen om främjande av gårdsbruk sålunda att skärgårdsområde som avses komma i åtnjutande av tilläggsförmåner benämnes tilläggsstödsområde.

Landskapsstyrelsen föreslår att åländsk hembygdsrätt skall vara en förutsättning för rätten att få del av i lagen avsedda förmåner. Ett sådant krav gäller även lån enligt landskapslagen om bostadsproduktion. Enligt gällande lagstiftning kan stöd ges i det fall att landskapsstyrelsens tillstånd erhållits till förvärv eller att lösningsrätt ej utnyttjats.

I 4 § har med äkta makar jämställts personer som fortgående lever i äktenskapsliknande förhållande.

2 kap.

Förvaltningsorgan.

Det föreslås ankomma på landskapsstyrelsen att med biträde av kommunernas jord- och skogsbruksnämnder ombesörja verkställigheten av lagen. Det vore visserligen möjligt att direkt i lag såsom kommittén föreslagit anförtro jordbruksbyrån vid centrala ämbetsverkets näringsavdelning vissa uppgifter av förberedande natur, t.ex. anhängiggörande av ansökan om lantmäteriförrättning. Eftersom jordbruksbyrån dock ej är att betrakta som någon myndighet, utan endast såsom en del av en myndighet, bör sagda uppgifter ej omhänderhas i jordbruksbyråns namn. Formellt skulle de således ankomma på landskapsstyrelsen. I praktiken kommer dock uppgifterna i stöd av de särskilda regler som gäller för handhavande av till landskapsförvaltningen hörande ärenden att utföras av jordbruksbyrån.

Den i 8 § angivna gårdsbrukskommissionen är avsedd att fungera såsom ett rådgivande organ för landskapsstyrelsen. Kommissionen föreslås bestå av ordförande, viceordförande och tre ledamöter. Två av medlemmarna föreslås bli utsedda på förslag av Ålands producentförbund r.f. eller någon motsvarande organisation för lantbrukare. Därigenom skulle kommissionen erhålla förankring i den åländska jordbrukarkåren. Samma förfarande gäller vid tillsättande av den i landskapslagen om semester för lantbruksföretagare (58/74) förutsatta semesternämnden.

3 kap.

Anskaffning av jord och annan egendom.

Anskaffningen av jord för att användas på det sätt bestämmelserna i 4 kap. förutsätter avses ske genom köp till gängse pris. Landskapsstyrelsen föreslås erhålla rätt att genom byte av i landskapets ägo befintlig jord anskaffa jord för i lagen avsedda ändamål. Eftersom det dock ej är önskvärt att mark tillhörande de jordegendomar landskapet på grund av självstyrelselagen erhållit i stället för de så kallade vederlagsmedlen tages i anspråk vid här avsett byte har ett uttryckligt förbud däremot intagits i lagtexten (9 §). I praktiken bör byte för övrigt komma ifråga endast om en mer ändamålsenlig skiftesläggning därigenom kan erhållas.

4 kap.

Disponering av mark

Jord som landskapet förvärvat i stöd av 3 kap. är avsedd att försälgas vidare till odlare. Försäljningen föreslås ske enligt en dispositionsplan, som uppgörs av gårdsbrukskommissionen vid en särskild förrättning. Det lokala intresset av en sådan förrättning föreslås tillgodoses sålunda, att lantbruks- och skogs-nämnden i kommunen bland sina ledamöter utser två biträdande medlemmar i kommissionen, vilka är jämställda med kommissionens övriga medlemmar.

Bestämmelserna i övrigt i detta kapitel överensstämmer med motsvarande stadganden i rikslagen med det undantaget att landskapslagen ej möjliggör bildande av samfälld skog. Landskapsstyrelsen anser att man ej bör avskilja skog att ägas gemensamt av två eller flera lägenheter, enär erfarenheterna visar att svårigheter uppstår vid förvaltningen av dylika skogar.

Enligt 23 § rikslagen får egendom som staten anskaffat i stöd av lagen användas för andra än i lagen avsedda ändamål, om den sålunda använd erhåller ett betydligt större värde eller om den icke eljest på ett ändamålsenligt sätt kan användas för i lagen avsedda ändamål. Landskapsstyrelsen anser att kraven för att jord skall få användas för ändamål som ej avses i lagen, i landskapet bör ställas högre än i riket och föreslår därför att marken för att få användas på annat sätt än lagen förutsätter skall sakna betydelse för bedrivande av gårdsbruk.

5 kap.

Försäljning.

Bestämmelserna i detta kapitel överensstämmer i sak med innehållet i 6 kap. rikets lag. De särskilda rättsverkningar som den omständigheten att överlåtelse sker enligt denna lag medför (lättnader i utredningsskyldigheten vid lagfartsansökan, avståendet från det i 1 kap. 2 § jordabalken stadgade formkravet, utvidgningen av lägenhets ansvarighet för ogulden köpeskilling m.m.) äger motsvarigheter i rikets lag. Fråga är om bestämmelser som åtminstone huvudsakligen är av rikslagstiftningsnatur enligt nuvarande tolkning av självstyrelselagen. Enligt 14 § 4 mom. självstyrelselagen får dylika bestämmelser under särskilt angivna förutsättningar intagas i landskapslag såvida de sakligt överensstämmer med motsvarande bestämmelser i rikslagstiftningen.

6 kap.

Långivning.

Enligt lagförslaget skall följande slag av lån kunna beviljas: jordinköpslån, syskonandelslån, byggnadslån, bostadslån, tilläggs-lån i anslutning till bostadslån, räntestödslån för bostad, grundförbättringslån, specialodlingslån, nyröjningslån, väglån, lån för vatten och avlopp, lösörelån och elektrifieringslån. Lån för vatten och avlopp samt för elektrifiering föreslås kunna beviljas även andra enskilda personer än odlare och lån för vatten och avlopp föreslås kunna beviljas även samfund.

Enligt lagförslaget skall lånen beviljas av landskapsstyrelsen och utbetalas av kreditinrättning av medel som ställts till förfogande av landskapet, såvida ej fråga är om räntestödslån, i vilket fall lånet utges av kreditinrättningens medel till lägre ränta än inrättningen normalt tillämpar i sin långivning och i anledning varav landskapet erlägger viss s.k. räntegottgörelse till kreditinrättningen. För att lån skall kunna anses som räntestödslån enligt lagen, föreslås att landskapsstyrelsen innan lånet beviljas skall godkänna detsamma som räntestödslån.

För att ge möjlighet att ytterligare gynna specialodlingen föreslås införandet av en särskild form av lån, specialodlingslån, vilket skulle beviljas för anläggande av frukt- eller bärodling eller annan kostnadskrävande specialodling inom tilläggsstödsområdet. En sådan låneform finns ej i riket men är motiverad med hänsyn till de gynnsamma förutsättningarna i skärgården för frukt-, bär- och grönsaksodling. Dessa odlingsformer är betydligt mer kostnads- och arbetskrävande särskilt i inledningsskedet, än andra former av specialodling. Fördelarna med odling av frukt och bär är dock från nationalekonomisk synpunkt stora, beroende på att importen av bär och frukt därigenom i viss mån kan begränsas.

Maximibeloppen för lånen föreslås bli desamma som i riket. För jordinköpslån är maximibeloppet 75 % samt för byggnads-, grundförbättrings-, väg- och lösörelån 60 % av överlåtelsepris respektive godkänt kostnadsförslag. Bostadslån och tilläggs-lån får uppgå till högst 30 % och räntestödslån för bostad till högst 50 % av godkänt kostnadsförslag. Nyröjningslån får utgöra högst 85 % av de godtagbara kostnaderna. Specialodlingslån, vilket som ovan angivits saknar motsvarighet i riket, föreslås få uppgå till högst 60 % av godkänt kostnadsförslag. Maximibeloppet beträffande andra lån än

bostads-, tilläggs-, specialodlings- och nyröjningslån föreslås beträffande lån till tilläggsstödsområdet kunna höjas med högst tio procentenheter.

7 kap.

Indrivning av köpeskilling och lån.

Återbetalningstiden för lån och andra kreditförmåner föreslås bli desamma som för motsvarande lån och krediter i riket. I fråga om räntesatser föreslås ett särskilt blankettstadgande, enär räntesatserna på lånen av olika orsaker ändras rätt ofta. Landskapsstyrelsen skulle dock, liksom enligt gällande bestämmelser, ha rätt att besluta om uppskov med erläggande av amortering.

8 kap.

Särskilda stödåtgärder.

För att förbättra möjligheterna för bedrivande av gårdsbruk i tilläggsstödsområdet föreslås, i likhet med vad som gäller i riket beträffande utvecklingsområdenas bägge zoner, särskilda stödåtgärder förutom de speciella låneformer för vilka ovan redogjorts. Dessa stödåtgärder skulle utgöras av bidrag för byggande av ägoväg, såvida bidrag därför ej kan erhållas på annat sätt, samt bidrag för täckdikning av åker. Motivet för att utesluta fasta Åland från möjligheten att erhålla i kapitlet avsedda särskilda stödåtgärder är en önskan att i stället kunna satsa så mycket mer på skärgården. Eftersom det dock kan förekomma fall då särskilda stödåtgärder kan anses påkallade även på fasta Åland föreslås - avvikande från kommittéförslaget - att här avsedda stödåtgärder i undantagsfall skall kunna ifrågakomma även utanför tilläggsstödsområdet.

9 kap.

Särskilda stadganden.

I detta kapitel föreslås intaget stadganden angående skattefrihet vid kyrko- och kommunalbeskattningen under viss tid för inkomster från fastigheter som är i landskapets besittning, rättelse av fel och misstag vid uppgörandet av dispositionsplan, det ansvar som åvilar dem som deltagit i verkställigheten av lagen, utgivande utan lösen av vissa expeditioner som erfordras vid verkställigheten av lagen samt angående förmånsrätt för vissa av landskapets fordringar, vilka kan likställas med offentligrättsliga pålagor. Rättsverknin-garna av bestämmelserna i kapitlet är i behörighetshänseende delvis av samma art som de, vilka följer av bestämmelserna i 5 kap.

10 kap.

Övergångsstadganden.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 april 1978. I fråga om återbetalningstiden för och räntan på sådan landskapets, kommuns och kreditinrättnings/fordran, som uppkommit före lagens ikraftträdande, skulle tidigare stadganden iakttagas.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
om främjande av gårdsbruk.

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §.

För främjande av lantbrukets utveckling och förutsättningarna för bedrivande av gårdsbruk vidtages åtgärder såsom i denna lag stadgas.

Med gårdsbruk jämställs i denna lag trädgårdsodling, pälsdjursuppfödning och fiskodling, oavsett sådan näring utövas självständigt eller i anslutning till egentligt gårdsbruk, ävensom annat specialjordbruk, turism och fiske, som utgör binäring till egentligt gårdsbruk.

2 §.

I denna lag avses med

b r u k n i n g s e n h e t: för gårdsbruk använd driftsenhet, som består av en eller flere lägenheter eller lägenhetsdelar, vilka har samma ägare;

b o s t a d s l ä g e n h e t: lägenhet eller del därav, som jämte därpå befintliga byggnader är avsedd att användas för varaktigt boende;

l ä g e n h e t s d e l: viss kvotdel av lägenhet och outbrutet område därav;

f a s t i g h e t: lägenhet och lägenhetsdel samt sådan fast egendom vilken ej utgör lägenhet eller lägenhetsdel;

t i l l ä g g s s t ö d s o m r å d e: Brändö, Föglö, Kökar, Kumlinge, Sottunga och Vårdö kommuner samt, därest landskapsstyrelsen fattat beslut därom, till annan kommun hörande ö eller ögrupp, som har stadigvarande bosättning men saknar fast vägförbindelse.

3 §.

I denna lag avsedda förmåner kan beviljas åländsk hembygdsrätt åtnjutande person som helt eller delvis erhåller sin utkomst av gårdsbruk, såvida hans ekonomiska ställning är sådan att det bör anses ändamålsenligt att bistå honom.

I 1 mom. avsedda förmåner kan i allmänhet icke komma sådan brukningsenhet till del, vilken ej anses kunna skötas genom huvudsakligen brukarens och hans familjemedlemmars egen arbetsinsats.

I strävandena att uppnå de mål som avses i denna lag skall särskild uppmärksamhet fästas vid att åtgärderna är ekonomiskt ändamålsenliga.

4 §.

Brukningsenhet som bildats i stöd av denna lag får ej säljas till två eller flere personer gemensamt. I regel får ej heller lån beviljas två eller flere personer gemensamt. Här avsedda begränsningar gäller dock ej äkta makar och personer, vilka sammanbor under äktenskapsliknande förhållanden.

Föreligger särskilda skäl, kan även minderårig bli delaktig av de förmåner som avses i denna lag.

5 §.

Åtgärder till förmån för brukningsenhet får icke vidtagas med stöd av denna lag

1) om brukningsenheten har bildats genom delning av lägenhet som utgjort eller tillhört brukningsenhet och delningen har skett på grund av avvitttring eller sämjoskifte som ägt rum på åtgärd av lånesökanden eller hans föräldrar;

2) om brukningsenheten har bildats av till brukningsenhet hörande lägenhet eller lägenhetsdel som överlåtits genom köp, byte, gåva eller annan rättshandling och överlåtelsen har skett på åtgärd av lånesökanden eller hans föräldrar; eller

3) om från brukningsenheten har avstyckats ägor för jord- eller skogsbruksändamål och åtgärden med tanke på brukningsenhetens framtida användning är uppenbart oändamålsenlig.

6 §.

Stadgandena i denna lag gäller icke område,

1) för vilket stadsplan fastställts eller vilket är belagt med byggnadsförbud på grund av att stadsplan uppgörs, eller

2) vilket i byggnadsplan eller generalplan anvisats för annat ändamål än jord- eller skogsbruk.

2 kap.

Förvaltningsorgan.

7 §.

På landskapsstyrelsen ankommer att med biträde av de lokala lantbruks- och skogsnämnderna ombesörja utförandet av de åtgärder som hänför sig till verkställigheten av denna lag.

8 §.

För att biträda landskapsstyrelsen vid handläggningen av angelägenheter som förutsättes i denna lag, tillsätter landskapsstyrelsen för två år i sänder en gårdsbrukskommission bestående av fem ordinarie ledamöter, för vilka jämväl utses personliga ersättare. Två av ledamöterna och deras ersättare utses på förslag av Ålands producentförbund r.f. Upphör denna organisation med sin verksamhet eller förlorar den sin representativitet skall sistsagda medlemmar utses på förslag av annan organisation för lantbrukare. Kan någon av de som sålunda föreslagits ej godtagas av landskapsstyrelsen, skall här avsedd organisation anmodas inkomma med nytt förslag. Framställs ej sådant förslag inom skälig, därför utsatt tid, utser landskapsstyrelsen vederbörande ledamot och ersättare utan förslag. Kommissionens ordförande utses av landskapsstyrelsen. Kommissionen utser inom sig för sin mandattid viceordförande. Om de tillfälliga ledamöter som skall utses av vederbörande lantbruks- och skogsnämnd stadgas i 13 §.

3 kap.

Anskaffning av mark och annan egendom.

9 §.

Landskapsstyrelsen kan för i denna lag avsedda ändamål inköpa lägenheter, lägenhetsdelar, rättigheter samt andelar i samfälligheter. Köpeskillingen, som icke får överstiga gängse pris, erlägges i penningar.

Landskapsstyrelsen äger rätt att anskaffa jord för i denna lag avsedda ändamål genom att byta jord som är i landskapets ägo mot jord som äges av annan. Jord som ingår i sådan egendom som landskapet förvärvat i stöd av 25 § självstyrelselagen får dock icke bytas. Om de områden som bytes till sitt värde icke motsvarar varandra, ersättes skillnaden i penningar.

10 §.

Egendom som inköpts med stöd av 9 § och vilken belastas med gravationer, skall innan den överlåtes vidare, om möjligt befrias från dessa.

11 §.

Fast egendom, som landskapet enligt denna lag genom köp förvärvat får icke på det sätt som stadgas i 4 kap. 26 § utsökningslagen utmätas för den förre ägarens eller dennes fångesmans gäld, såvida fastigheten ej på grund av panträtt eller av annan orsak svarar därför.

Om lägenhet eller lägenhetsdel som inköpts av landskapet belastas av rätt till sytning, kan landskapet till rättighetens innehavare, såvida denne samtycker därtill, i stället för av rättigheten härrörande förmån kvartalsvis erlägga ersättning, vilken är bunden till den rådande prisnivån sålunda, att den höjes respektive sänkes i proportion till de förändringar som sker i prisnivån, förutsatt att dessa är väsentliga. Om rättighetsinnehavaren det begär kan i stället för ersättning som erlägges kvartalsvis, erläggas en engångsersättning som motsvarar rättighetens kapitalvärde.

4 kap.

Disponering av mark.

12 §.

Dispositionsplan rörande av landskapet förvärvat mark och annan egendom uppgörs av gårdsbrukskommissionen vid dispositionsplaneförrättning, som hålles på förordnande av landskapsstyrelsen. I förordnandet kan landskapsstyrelsen ange vilka omständigheter som särskilt skall beaktas vid uppgörandet av dispositionsplanen.

13 §.

Gårdsbrukskommissionen skall underrätta lantbruks- och skogs-nämnden i vederbörande kommun om verkställande av dispositionsplaneförrättning. Nämnden skall i anledning av sådan underrättelse utse två av sina medlemmar att såsom tillfälliga ledamöter av kommissionen deltaga i förrättningen.

14 §.

På framställning av i lagen om skifte (FFS 604/51) avsedda förrättningsmän, vilka förordnats att verkställa nyskifte, kan landskapsstyrelsen, om upprättandet av skiftesförslaget därigenom underlättas, mot ersättning enligt vid förrättningen uppgjord likvid överlåta mark som får användas för i denna lag avsedda ändamål att användas vid nyskiftet på det sätt förrättningsmännen bestämmer.

Vid här avsedd disposition av mark tillämpas icke vad i denna lag är stadgat om förutsättningarna för utgivande av mark.

För i 1 mom. nämnt ändamål får användas endast mark som icke belastas av fordran eller nyttjanderätt.

Angående bestämmande av i 1 mom. avsedd ersättning, om betalningstid och ränta samt om förmånsrätt, gäller vad i lagen om skifte är stadgat.

15 §.

Prövningen av den inbördes företrädesordningen mellan dem som önskar erhålla tillskottsområde skall ske med särskilt beaktande av livsdugligheten hos de bruksenheter som bildas och av önskvärdheten att erhålla en ändamålsenlig skiftesläggning.

16 §.

Lägenhet kan tilldelas

- 1) till upplagsplats, till båtplats samt till täkt av grus, sand, lera, mylla, torv och annat dylikt material lämpat område eller andel i för sådana behov avskilt samfällt område; samt
- 2) vattenområde eller andel i samfällt vattenområde.

Till förmån för lägenhet kan stiftas i lagen om skifte avsedda servitut.

17 §.

Område, som landskapet anskaffat enligt denna lag och vilket saknar betydelse för bedrivande av gårdsbruk, får användas för annat än i lagen avsett ändamål.

18 §.

I dispositionsplan skall ingå uppgift om de tillskottsområden och bruksenheter som kommer att bildas, de priser som åsättes dem, de personer till vilka tillskottsområden är avsedda att säljas, de betalningsvillkor som gäller vid försäljning av bruksenheter och tillskottsområden samt om eventuella förslag angående egendomens användning för annat än i denna lag avsett ändamål.

Vad i 1 mom. är stadgat om tillskottsområden, iakttages i tillämpliga delar även i fråga om de övriga områden samt de rättigheter och andelar i samfälligheter som är nödvändiga för bedrivande av gårdsbruk.

Dispositionsplan skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse. Part som är missnöjd med gårdsbrukskommissionens förslag äger rätt att däremot inom två veckor, räknat från dagen för slutsammanträdet, framställa skriftlig anmärkning hos landskapsstyrelsen. Med part avses person som vid dispositionsplane-

förrättning ansökt om tillskotts- eller annat område, andel i samfällighet eller rättighet. Part vid förrättningen är även den kommun där det av förrättningen berörda området är beläget.

I 1 mom. avsett pris skall utgöras av det gängse pris på orten som egendomen bör anses ha när den användes för det ändamål, för vilket den överlåtes. För fastställandet av priset uppgörs ägo-beskrivning och värderingsinstrument.

19 §.

Landskapsstyrelsen äger rätt att försälja fastighet som anskaffats i stöd av denna lag men vilken ej skall användas för däri avsett ändamål. I beslut rörande försäljning av här avsedd fastighet får ändring icke sökas genom besvär.

20 §.

Områden som icke utgör lägenhet och icke är avsedda att vara samfälliga för flere lägenheter skall ombildas till lägenheter, varvid skall iakttagas vad i lagen om skifte är stadgat om styckning samt om bildande av fristående område till lägenhet.

Av område kan bildas en enda lägenhet även om det omfattar delar av flera till samma by hörande lägenheter, vilka är av olika natur eller lyder under olika hemman eller om det jämte dylik del omfattar en eller flere lägenheter eller jord som icke hör till lägenhetssystemet. Av särskilda skäl kan av ett område bildas en enda lägenhet även då det omfattar till olika byar hörande lägenheter eller delar av sådana.

Område som avsatts till samfällighet för två eller flere lägenheter avskiljes till sådan oberoende av till vilken by området och lägenheterna hör. Härvid ändras icke lägenheternas mantal.

Har det bestämts att hel lägenhet skall utgöra samfällighet för andra lägenheter, verkställes särskild lantmäteriförrättning, vid vilken lägenheten upphör att vara lägenhet och varvid den avskiljes till samfällt område för de lägenheter som erhållit andel däri. Skall endast en del av här avsedd lägenhet användas såsom samfällt område för andra lägenheter, verkställes lantmäteriförrättning endast beträffande sagda område utan att lägenhetens andelstal och mantal ändras. Ej heller ändras mantalen för de lägenheter som erhållit andel i det samfälliga området.

Har outbrutet område i dispositionsplan tilldelats andel i samfälligt område, skall det outbrutna området i samband med lantmäteriförrättningen avskiljas till lägenhet.

21 §.

Omkretsrågång samt ägobyte för åstadkommande av en ändamålsenlig skiftesläggning ävensom andra erforderliga lantmäteriförrättningar hålles med iakttagande av vad om lantmäteriförrättningar särskilt är stadgat.

Då outbrutet område som anskaffats för i denna lag avsedda ändamål eller del därav utbytes genom ägobyte, avskiljes det outbrutna området samtidigt till lägenhet.

22 §.

Lägenhet, som jämlikt denna lag helt och hållet eller till en del bildas av jord av krononatur, erhåller karaktär av skattejord.

23 §.

Kostnaderna för i denna lag avsedda lantmäteriförrättningar bestrides av landskapet. Den som tilldelas mark eller andel i samfällighet skall likväl erlägga de arvoden som tillkommer vid förrättningen anlitade gode män och handräckningsmanskap.

Kostnaderna för jorddomstols sammanträde erlägges av landskapet, dock så att stadgandena i 329 § lagen om skifte skall iakttagas.

5 kap.

Försäljning.

24 §.

Uppgörandet och undertecknandet av köpebrev beträffande egendom som av landskapet överlåtes för i denna lag avsedda ändamål ombesörjes av landskapsstyrelsen. Är fråga om överlåtelse av rättigheter eller andelar i samfällighet uppgörs dock ej köpebrev. I stället utfärdas beslut om uppbärande av köpeskilling.

Köparen skall underteckna köpebrevet inom 30 dagar, sedan han erhållit meddelande om att undertecknande kan ske, vid äventyr att landskapsstyrelsen kan anse rätten till inköp förfallen.

Ägobeskrivning och värderingsinstrument skall delgivas köparen samtidigt som han underrättas om att köpebrevet är klart för undertecknande.

25 §.

Observeras det före undertecknandet av köpebrev eller före fattandet av beslut om uppbärande av köpeskillning att räknefel eller annat misstag inträffat vid fastställandet av priset, kan landskapsstyrelsen fastställa priset ånyo.

Förutom i fall som avses i 1 mom. skall landskapsstyrelsen ändra beslut angående fastställande av pris, såvida egendomens värde väsentligt ändrats sedan priset fastställdes och köpebrev ännu icke undertecknats.

I beslut som landskapsstyrelsen fattat med stöd av denna paragraf får ändring icke sökas genom besvär.

26 §.

Då landskapet i enlighet med denna lag överlåter egendom iakttagas icke vad i 1 kap. 2 § jordabalken är stadgat om styrkande av överlåtelsehandling. I överlåtelsehandlingen skall nämnas att fångget grundar sig på denna lag.

27 §.

Vid sökande av lagfart på i denna lag avsedda fång, vid vilka landskapet är överlåtare, behöver utredning om den förre ägarens äganderätt icke företes.

Sökes lagfart på fång av andel i samfällighet, vilken anslutits till redan existerande lägenhet med höjning av dess mantal eller till outbrutet område för att beaktas vid fastställandet av dess mantal, gäller officiellt styrkt avskrift av beskrivning, vari ingår mantalsberäkning, såsom originalhandling.

28 §.

För betalning av köpeskillning jämte ränta samt för utsökningskostnader utgör fastighet pant med förmånsrätt från dagen för köpets avslutande. Köpeskillningen jämte ränta får uttagas ur fastigheten oberoende av hur länge den varit ogulden.

Då andel i samfällt område tilldelas fastighet, utgör fastigheten pant för betalningen av det för andelen fastställda priset jämte ränta ävensom för utsökningskostnaderna. Sagda pris jämte ränta får uttagas ur fastigheten, oberoende av hur länge de varit ogulda, med samma förmånsrätt som är stadgad beträffande från fastighet utgående offentlighetsrättsliga pålagor. Köpeskillningen får indrivas hos den som då indrivningen sker är ägare till fastigheten.

Indrivningen verkställles på grund av laga kraft vunnet beslut om uppbärande av köpeskillingen i den ordning som är stadgad för utsökning av skatter.

29 §.

Då fastighet sålts eller beslut om uppbärande av köpeskillning fattats skall landskapsstyrelsen insända meddelande till vederbörande domare för anteckning av i 28 § avsedd panträtt i protokollet över fastighetsinteckningsärenden. Sedan anteckning om avstyckning av outbrutet område till självständig lägenhet införts i jordregistret, skall landskapsstyrelsen insända meddelande därom till vederbörande domare, vilken det åligger att på det inteckningsregisterkort som uppgörs för den sålunda bildade lägenheten anteckna att panträtten hänför sig till densamma.

Då i 28 § avsedd köpeskillning är till fullo betald skall landskapsstyrelsen insända meddelande härom till vederbörande domare, vilken det åligger att i inteckningsregistret anteckna att panträtten upphört.

6 kap.

Långivning.

30 §.

Lån för i denna lag avsedda ändamål beviljas av landskapsstyrelsen och förmedlas av i landskapet verksamma under offentlig tillsyn stående kreditinrättningar.

31 §.

För utgivande av lån för i 30 § avsedda ändamål kan kreditinrättning använda även andra än av landskapet erhållna medel. Sådana lån benämnes i denna lag räntestödslån. Innan räntestödslån beviljas skall landskapsstyrelsens godkännande inhämtas.

32 §.

Enligt denna lag kan beviljas lån

- 1) för inköp av brukningsenhet, tillskottsområde och bostadslägenhet (jordinköpslån);
- 2) för inköp av en eller flere kvotdelar av lägenhet, varav lånesökanden äger sådan del (syskonandelslån);
- 3) för byggande, utvidgande och grundreparation av för brukningsenhet nödvändiga samt för bedrivande av specialjordbruk erforderliga produktionsbyggnader, fritidshus för uthyrning i anslutning till gårdsbruk samt till nämnda byggnader hörande anordningar ävensom av fiskodlingsdammar (byggnadslån);

4) för annat än i landskapslagen om bostadsproduktion (28/68) avsett byggande eller utvidgande av bostadsbyggnad och för annan än i sagda lag avsedd grundreparation av sådan byggnad (bostadslån och tilläggs lån samt räntestödslån för bostad);

5) för torrläggning och täckdikning av åker (grundförbättringslån);

6) för byggande av sådan enskild väg, som är behövlig för bedrivande av gårdsbruk, såvida bidrag eller lån därför ej kan erhållas i stöd av andra bestämmelser (väglån);

7) för byggande av vattenförsörjnings- och avloppsanläggningar (lån för vatten och avlopp);

8) för anskaffning av lantbrukslösöre (lösörelån); samt

9) för erläggande av andels- och anslutningsavgifter som berättigar till erhållande av elektrisk ström samt för byggande av anordningar för produktion och distribution av elektrisk ström (elektrifieringslån).

Inom tilläggsstödsområde kan utöver lån som avses i 1 mom. beviljas lån

1) för anläggande av frukt- och bärodling samt annan kapitalkrävande specialodling (specialodlingslån); och

2) för nyröjning av åker och beten (nyröjningslån).

Lån för vatten och avlopp samt elektrifieringslån kan även beviljas andra enskilda personer än utövare av gårdsbruk samt lån för vatten och avlopp även sammanslutning.

Av enskilda odlare bildade sammanslutningar, vilka har till syfte att bedriva samarbete inom lantbruk, kan beviljas lån för i denna paragraf avsedda ändamål.

Med sammanslutning avses i 3 och 4 mom. aktiebolag, andelslag och öppet bolag.

33 §.

Jordinköpslån får uppgå till högst 75 procent av köpeskillingen för i 32 § 1 mom. 1 punkten avsedd egendom och syskonandelslån till högst 75 procent av överlåtelsepriset för i 32 § 1 mom. 2 punkten avsedd egendom.

Byggnadslån får uppgå till högst 60 procent av det godkända kostnadsförslagets belopp. Vid beviljandet av byggnadslån skall avseende fästas vid att byggnaderna byggnadstekniskt och ekonomiskt samt även annars är ändamålsenliga.

34 §.

Fastighetsinteckning skall anses utgöra godtagbar säkerhet för i 32 § avsedda lån. Enligt landskapsstyrelsens prövning kan även annan säkerhet godtagas.

35 §.

Såvida landskapsstyrelsen så besluter, ansvarar landskapet för den del av lån som överstiger det belopp kreditinrättning enligt gällande normer kan giva på basen av den egendom som utgör säkerhet för lånet. Det som här sagts gäller dock ej beträffande lån som beviljas sammanslutningar som avses i 32 § 3 och 4 mom.

I 1 mom. avsedd del av lån får ej överstiga 40 procent av värdet av den egendom som utgör säkerhet för lånet.

36 §.

Då låntagare avkortar lån, anses vid avräkningen mellan landskapet och kreditinrättning den del av lånet först bli erlagd, för vilken landskapet enligt 35 § svarar. Likväl anses i det fall, att den egendom som är säkerhet för lånet säljes i utsökningsväg eller förvandlas till penningar genom konkursförfarande, den del av lånet som kreditinrättning svarar för först avkortad med det belopp som av auktionsskillingen skall användas för betalning av lånet och därefter den del av lånet som landskapet svarar för och som icke blivit erlagd genom de avkortningar låntagaren har erlagt. Då låntagaren har beviljats flere lån av samma kreditinrättning, behandlas lånen vid här avsedd avräkning som om de skulle ha beviljats såsom ett lån.

37 §.

Till kreditinrättning erlägges för förvaltningen av landskapsmedel av landskapsstyrelsen fastställd ersättning, vilken ej får överstiga den ersättning som i riket erlägges för förvaltning av motsvarande art.

På lån som beviljats av kreditinrättnings egna medel såsom räntestödslån erlägger landskapet till kreditinrättningen räntegottgörelse i enlighet med i riket gällande bestämmelser.

38 §.

Lån som landskapet beviljat samt ränta därpå skall av kreditinrättning återbetalas till landskapet efterhand som låntagaren skall återbetala det till kreditinrättningen. Avkortning på lån vilken låntagaren erlägger utöver överenskommen amortering, skall ofördröjligen betalas till landskapet.

Bostadslån och räntestödslån för bostad kan beviljas för byggande, utvidgande och grundreparation av bostadsbyggnad för åstadkommande av bostäder, som till läge, planlösning, teknisk konstruktion och utrustning är socialt och i gårdsbrukshänseende samt från boendekostnadssynpunkt ändamålsenliga. Person i svag ekonomisk ställning kan för uppförande, utvidgande och grundreparation av bostadsbyggnad förutom bostadslån beviljas tilläggs-lån. Bostadslån liksom även tilläggs-lån får utgöra högst 30 procent och räntestödslån för bostad högst 50 procent av det godkända kostnadsförslaget. Lån som intecknats med bättre förmånsrätt än bostads- och tilläggs-lån får tillsammans med nämnda lån utgöra högst 95 procent av säkerhetens värde. I byggnad som uppförs eller utvidgas med hjälp av bostadslån och räntestödslån för bostad får lägenhetsytan vara högst 140 kvadratmeter.

Grundförbättrings- och väglån får uppgå till högst 60 och lån för vatten och avlopp till högst 75 procent av godkänt kostnadsförslag.

Lösörelån får uppgå till högst 60 procent av de godtagbara kostnaderna.

Elektrifieringslån får uppgå till högst 75 procent av de andels- och anslutningsavgifter, som berättigar till erhållande av elektrisk ström, eller av priset på därtill berättigande aktier samt av de godtagbara byggnadskostnaderna för anordningar som erfordras för leverans och distribution av elektrisk ström.

Specialodlingslån får uppgå till högst 60 procent av godkänt kostnadsförslag och nyröjningslån till högst 85 procent av de godtagbara kostnaderna.

Har av landskapets medel eller av medel, för vilka landskapet betalar räntegottgörelse till långivaren, beviljats byggnads- eller bostadslån för byggande, utvidgande eller grundreparation av byggnad, får byggnads- eller bostadslån icke beviljas för byggande av ny byggnad att användas för samma ändamål, såvida icke de tidigare lånen återbetalats.

Utan hinder av vad ovan i denna paragraf stadgas rörande maximibelopp av lån kan, dock ej beträffande bostads-, tilläggs-, specialodlings- och nyröjningslån, inom tilläggsstödsområde utges lån som med högst tio procentenheter överstiger det procenttal till vilket lånet enligt bestämmelserna ovan högst kan uppgå.

39 §.

Kreditinrättning skall övervaka, att lån som avses i denna lag användes för avsett ändamål samt även i övrigt i enlighet med denna lag och enligt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats i stöd därav.

40 §.

Kreditinrättning som beviljat lån är skyldig att lämna av landskapsstyrelsen befullmäktigade personer uppgifter som är nödvändiga för utredande av huruvida lånesökanden varit i behov av i denna lag avsedd kredit samt de uppgifter som erfordras för konstaterande av huruvida lånevillkoren samt denna lag och med stöd därav givna föreskrifter i övrigt har iakttagits. I sistsagda syfte skall här avsedda personer även beredas tillfälle att granska hos kreditinrättning förvarade handlingar, som rör här avsedda låntagare.

I 1 mom. avsedda personer äger rätt att i de syften som anges i sagda moment utföra granskning hos låntagare.

41 §.

För övervakning av användningen av byggnads- och bostadslån och för konstaterande av om förutsättningar för utbetalning av lån föreligger, skall verkställas inspektion på byggnadsplatsen. Här avsedd inspektion verkställs av vederbörande lantbruks- och skogs-nämnd, såvida ej uppgiften i enlighet med bestämmelserna i 42 § anförtrotts byggnadsinspektör.

42 §.

Har kommun i landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) avsedd byggnadsinspektör, kan i 41 § avsedd inspektion utföras av denne, såvida byggnadsnämnden därtill samtycker.

Byggnadsinspektör i landskommun är skyldig att även i andra än i 1 mom. avsedda fall biträda vederbörande myndigheter vid värdering eller inspektion av inom kommunen befintlig byggnad.

43 §.

Med undantag av den avgift som fastställts för byggnadslov och avgifterna för den granskning av ritningar och den inspektion av byggnadsplats som erfordras här för, uppbärs i landskommun icke i 131 § landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten avsedda eller andra avgifter för tillsynen över i denna lag avsett byggnadsarbete.

7 kap.

Indrivning av köpeskillning och lån.

44 §.

Betalningstiden för köpeskillningen för tillskottsområde och brukningsenhet är högst 25 år. Betalningstiden för köpeskillningen för i 18 § 2 mom. avsedda områden ävensom för försäljningspris på rättigheter samt andelar i samfälligheter är högst fem år.

Den del av försäljningspriset på tillskottsområde eller brukningsenhet som icke givits på kredit på sedvanliga betalningsvillkor, skall betalas vid undertecknandet av köpebrevet eller inom viss tid därefter, vilken icke får vara längre än fem år, räknat från den dag köpet avslutades. Om sagda del av köpeskillningen icke betalas vid undertecknandet av köpebrevet skall därpå betalas årlig ränta med sju procent.

45 §.

Återbetalningstiden är för jordinköps- och syskonandelslån högst 25 år, för byggnadslån, för lån för vatten och avlopp samt för nyröjningslån högst 20 år, för räntestödslån för bostad högst 15 år, för grundförbättrings-, specialodlings-, väg- och elektrifieringslån högst 10 år samt för lösörelån högst fem år.

Lånetiden för bostadslån och tilläggs lån är högst 25 år. Återbetalning av bostadslån skall inledas senast under det nionde låneåret. Då låntagare beviljats såväl bostadslån som tilläggs lån skall dessa alltid återbetalas från och med det nionde låneåret.

Tilläggs lån skall återbetalas i en rat om landskapsstyrelsen så besluter.

Bostadslån samt tilläggs lån, som icke betalas i en rat skall återbetalas före utgången av det femtonde låneåret såvida icke landskapsstyrelsen beträffande tilläggs lån under i 33 § 3 mom. angivna förutsättningar i vad avser låntagarens ekonomiska ställning på ansökan före utgången av det tionde låneåret beviljar förlängning av återbetalningstiden. Förlängning kan beviljas för hela det återstående lånebeloppet eller för del därav sålunda, att lånet återbetalas inom i 2 mom. avsedd lånetid.

46 §.

Landskapsstyrelsen kan bestämma att köpeskillning och lån skall erläggas så, att avkortningarna gradvis blir större under lånetidens förlopp.

47 §.

Beträffande den årliga räntan på icke erlagd köpeskilling och i stöd av denna lag beviljade lån, gäller vad därom i riket är stadgat. Härvid skall iakttagas att bestämmelserna beträffande utvecklingsområdes första zon skall tillämpas på tilläggsstödsområde och bestämmelserna beträffande utvecklingsområdes andra zon på övriga delar av landskapet.

48 §.

För utjämning av boendekostnaderna i hus som färdigställt vid olika tid kan landskapsstyrelsen höja den årliga räntan på bostadslån till högst den ränta som allmänt uppbärs på lån som för motsvarande ändamål utgivits mot inteckning med bästa förmånsrätt.

49 §.

För lindrande av svårigheter som ej förorsakats av sökanden själv, kan på ansökan beviljas uppskov med erläggandet av köpeskilling för tillskottsområde eller bruksenhetsenhet samt, beträffande i 32 § angivna lån, av avkortningar eller räntor, eller vardera. Uppskov får beviljas för högst två år i sänder och sammanlagt för högst tio år. För fordran, som skall återbetalas inom högst tio år, får uppskov med betalning beviljas sammanlagt för högst fem år.

För den tid, för vilken uppskov med erläggande av ränta beviljats, uppbärs icke ränta.

Då skäl därtill anses föreligga, kan i 1 mom. avsett uppskov beviljas på vissa villkor eller beviljat uppskov återkallas.

Angående beviljande och återkallande av uppskov besluter landskapsstyrelsen.

50 §.

Beträffande uppbärande av avkortningar och ränta, gäldenärs rätt att erlägga avkortningar utöver överenskomna amorteringar och skyldighet att erlägga en till kapitalbeloppet ringa fordran i en rat eller annars inom en kortare tid än normalt samt om den tid då erläggandet av betalningarna skall inledas, gäller vad därom i riket är stadgat.

51 §.

Har den som erhållit jord eller kredit till annan överlåtit fastighet, som belastas av landskapets eller kreditinrättnings i denna lag avsedda fordran, kan landskapsstyrelsen förordna att sagda fordran eller del därav jämte ränta genast skall återbetalas. På det kapital som förordnas att betalas skall utgå ränta med åtta

9 kap.

Särskilda stadganden.

55 §.

Landskapet är befriat från erläggande av kyrko- och kommunalskatt på inkomst av fastighet, som anskaffats enligt denna lag, för det kalenderår då egendomen kom i landskapets besittning.

56 §.

Har vid uppgörandet av dispositionsplan inträffat räknefel eller annat misstag, som upptäckes sedan köpebrevet undertecknats eller beslutet om uppbörd av köpeskillingen fattats, kan landskapsstyrelsen efter hörande av sakägarna verkställa rättelse, såvida ansökan därom framställts inom fem år från dagen då köpebrevet undertecknades eller beslutet om uppbörd av köpeskillingen fattades.

Är i 1 mom. avsett räknefel eller misstag obetydligt behöver det ej rättas.

I beslut som landskapsstyrelsen fattat med stöd av 1 eller 2 mom. får ändring icke sökas.

57 §.

Person som handhar i denna lag avsedda uppdrag är ansvarig för deras utförande på samma sätt som tjänsteman.

58 §.

Är landskapet sakägare i rättegång rörande verksamhet som avses i denna lag eller sökande i till sådan verksamhet anslutet lagfarts- eller inteckningsärendet, äger vederbörande domare icke rätt att erhålla lösen av landskapet vare sig för utdrag ur protokoll som skall utgivas såsom expedition eller för intyg. Likaså skall myndighet som ombesörjer verkställigheten av denna lag, utan lösen tillställas begärda utdrag ur protokollet över lagfartsärenden samt intyg som gäller anteckningar, beträffande vilka stadgats om införande i protokollet över fastighetsinteckningsärenden eller i längden över utmäta fastigheter.

59 §.

Vad i 28 och 54 §§ är stadgat om i sagda lagrum avsedda fordringars förmånsrätt föranleder ej ändring i den rätt vilken tillkommer den som innehar inteckning, vilken fastställts på grund av ansökan som anhängiggjordes innan denna lag trädde i kraft. Det här sagda gäller även registrerad legorätt och före lagens ikraftträdande uppkommen panträtt för ogulden köpeskillning eller annan utan inteckning

procent, räknat från tidpunkten för äganderättens övergång.

52 §.

I köpebrev eller skuldebrev kan vid äventyr av uppsägning av fordran samt vid äventyr att eventuellt föreskriven straffränta förordnas utgå, intagas föreskrifter rörande nyttjandet av fastighet, tryggandet av återbetalningen av fordran, lånets användning samt rörande andra nödigbefunna villkor.

Om fordran eller del därav uppsäges med stöd av 1 mom. skall på det kapital som skall betalas utgå ränta med åtta procent, räknat från tidpunkten då beslut om uppsägning fattades.

8 kap.

Särskilda stödåtgärder.

53 §.

Inom tilläggsstödsområde och av särskilda skäl även annorstädes kan beviljas bidrag:

- 1) för byggande av sådan enskild väg som är behövlig för bedrivande av gårdsbruk och för vars byggande bidrag ej kan erhållas på annat sätt, och
- 2) för täckdikning av åker.

Beträffande maximibeloppet av i 1 mom. avsett bidrag samt förutsättningarna för beviljande därav gäller vad i riket är stadgat om bidrag av motsvarande art.

54 §.

Har icke arbete, för vilket i 53 § avsett bidrag beviljats, slutförts inom tre år, räknat från dagen då bidraget beviljades, äger landskapsstyrelsen, såvida förlängning av här avsedd frist icke beviljas, rätt ålägga bidragstagaren eller dennes rättsinnehavare att återbetala bidraget eller del därav till landskapet. Bidrag som skall återbetalas får, oberoende av hur lång tid som förflutit sedan beslut därom fattades, uttagas ur den lägenhet som avsetts dra nytta av arbetena, med samma förmånsrätt som är stadgad angående från fastighet utgående offentlighetsrättsliga pålagor. Indrivningen får verkställas i den ordning som är stadgad för utsökning av skatter.

I landskapsstyrelsens beslut rörande återbetalning av bidrag får ändring icke sökas genom besvär.

Rätt till i 53 § avsett bidrag får icke utmätas.

gällande panträtt i fastighet.

60 §.

Beträffande egendom som landskapet inköpt för i denna lag avsett ändamål kan bestämmas att mottagaren skall erlägga köpeskilling eller ersättning som lägre än det pris som betalats till överlåtaren.

61 §.

Överlåtelsehandling beträffande äganderätt till fastighet är befriad från stämpelskatt då landskapet är överlåtare och överlåtelsen sker för ändamål som avses i denna lag samt då överlåtelsen sker till tillträdare som för anskaffning av fastigheten erhållit jordinköps- eller syskonandelslån.

10 kap.

Övergångsstadganden.

62 §.

I fråga om arbeten som skall utföras på åtgärd av landskapet, premie för anläggning av nylägenhet, skattefrihet, betalningslättnader samt andra förmåner som avses i landskapslagen om disposition av jord samt därtill anslutna lagar, iakttages tidigare gällande stadganden.

63 §.

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på sådan landskapets, kommuns samt kreditinrättnings tillgodohavanden som före denna lags ikraftträdande uppkommit med stöd av jorddispositions- lagstiftningen och landskapslagen om lantbrukets grundkredit iakttages tidigare stadganden och avtalsvillkor.

Tidigare stadganden iakttages även i angelägenheter som rör verkställigheten av i 1 mom. avsedda lagar och angående vilka i detta kapitel icke är annorlunda stadgat.

64 §.

I fråga om återbetalningstiden för och räntan på sådan fordran i enlighet med jorddispositionslagstiftningen, som uppstått efter denna lags ikraftträdande, iakttages vad i 63 § är stadgat.

65 §.

Då denna lag träder i kraft upphör i 72 § landskapslagen om disposition av jord avsedda villkor och begränsningar att gälla. Under den tid landskapets köpeskillingsfordran är obetald, kan medel som erhållits genom kapitalavverkning användas för betalning av landskapets försäljningsprisfordran.

66 §.

Då fastighet, som belastas av landskapets, kommuns eller kreditinrättnings fordran enligt jorrdispositionslagstiftningen eller annan tidigare kolonisationslagstiftning helt eller delvis överlåtes till annan, kan landskapsstyrelsen förordna att fordran eller del därav genast skall återbetalas.

67 §.

Fastighet, som sålts med stöd av jorrdispositionslagstiftningen eller annan tidigare kolonisationslagstiftning och som då denna lag träder i kraft utgör pant för landskapets köpeskillings- eller försäljningsprisfordran jämte ränta därpå, tills fordran är slutligt erlagd, utgör fortfarande på sagda sätt pant för betalningen av nämnda fordran.

För betalningen av sådan i den i 1 mom. nämnda lagstiftningen avsedd köpeskillings- och försäljningsprisfordran jämte ränta, som uppstått efter denna lags ikraftträdande eller angående vars panträtt icke före sagda tidpunkt har gjorts anmälan till vederbörande domare, utgör fastigheten pant i enlighet med tidigare stadganden.

För betalningen av priset på andelar som avses i den i 1 mom. nämnda lagstiftningen ävensom för betalningen av kostnadsandelar samt räntor på nämnda tillgodohavanden, utgör vederbörande fastighet pant såsom i 1 och 2 mom. är stadgat.

68 §.

Då fastighet på i 67 § stadgat sätt utgör pant, skall landskapsstyrelsen insända meddelande till vederbörande domare för införande av anteckning rörande panträtten i protokollet över in-teckningsärenden. När fordran är till fullo betald, skall landskapsstyrelsen insända meddelande till vederbörande domare för

införande av anteckning i inteckningsregistret rörande fastighetens befrielse från panträtt.

69 §.

Vad i 39-43 §§ är stadgat tillämpas även i fråga om sådant byggande, som har understötts med stöd av landskapslagen om disposition av jord.

70 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

71 §.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1978, och genom densamma upphäves med i detta kapitel stadgade undantag följande lagar:

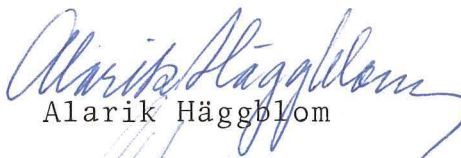
- 1) landskapslagen den 23 april 1959 om disposition av jord (9/59);
- 2) landskapslagen den 23 april 1959 om ikraftträdande av landskapslagen om disposition av jord (10/59);
- 3) landskapslagen den 23 april 1959 om jorddispositions lån (11/59); samt
- 4) landskapslagen den 15 april 1966 om lantbrukets grundkredit (7/66).

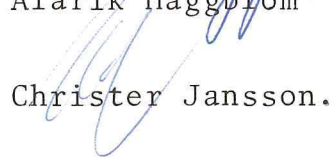
Mandattiden för gårdsbrukskommissionen utgår första gången den 31 december 1979.

Mariehamn, den 15 december 1977.

L a n t r å d

Lagberedningschef

Alarik Häggblom

Christer Jansson.